

Kulturní činnost byla jen malá. 29. května odhodlal se konečně zdejší divadelní spolek „Tyl“ sehrát drama bratří Mrštíků „Maryšu“. Toto představení bylo pořádáno v sokolovně a hráno odpoledne i večer za velké účasti obecnstva. Drama bylo velmi dobře našimi ochotníky sehráno.

I letos přinesla naše obec další krvavé oběti zdejších rodáků na oltář vlasti. Tak zahynul 20. srpna při náletu v Lipsku 29letý František Tůma, který tam byl na nucené práce poslán úřadem práce. Pro ilegální činnost byl v Praze na Pankráci dne 25. září popraven Julius Kec, narozený 24. ledna 1894. Také Václav Stříbrský, narozený 6. března r. 1914 byl nasazen na nucené práce v Německu a zahynul při náletu v Brunšviku 10. listopadu 1944.

12. července byly ve škole oslaveny narozeniny státního prezidenta Dr. Emila Háchy.

Na škole ustanoveno na podnět (či z nařízení?) okresního úřadu v Rakovníce výkonné družstvo, složené z učitelů a žactva počtem 42 členů pod vedením ředitele jako první pomoc při nápravě škody způsobené možným náletem.

Již třetím rokem jsou ubytováni ve škole studenti a žáci, kteří byli posláni úřadem práce na česání chmele. Budova tím velmi trpí, ježto jejich chování není bezvadné.

Po dobu prázdnin byl již podruhé ve škole umístěn žňový útulek.

20. listopadu vyzval ministr školství E. Moravec učitelstvo, aby ochotně spolupracovalo při válečném nasazení pro obranu Velkoněmecké říše.

V tomto roce bylo načesáno a odvezeno 4378 celních centů a 24 kg chmele. Cena byla 2500 až 2600 K.

Počasi od ledna do dubna bylo střídavé a dosti chladné. Od jara do konce června bylo chladno a stále deštivo. V době česání chmele 2. září přehnal se v noci velká bouřka a vichřice. Mnoho chmelnic, a to asi 20, padlo a mnoho štoků bylo sházeno na zem a zničeno. Česání pak bylo velmi obtížné, zejména s česáči, jako letos dětmi a lidmi sem poslanými úřadem práce, kteří se v česání chmele nevyznali.

Přirozená změna obyvatelstva: Letos se v Kněževsi narodilo 24 dětí, z nich bylo 16 chlapců a 8 děvčat. Zemřelo 21 lidí, a to 9 mužů a 12 žen.

Obecní rozpočet: Úhrn řádné spotřeby 425 723 K, úhrn řádné úhrady 225 908 K, schodek 199 815 K bude uhrazen 130 % přírůžkou k dani činžovní a 400 % přírůžkou k ostatním daním

Divadlo

Oběti války

Narozeniny prezidenta

Výkonné družstvo

Česáči chmele

Žňový útulek

Výzva učitelům

Sklizeň chmele

Počasi

Populační změna

Obecní rozpočet

přímým. Neuhrazeno zůstává 81 924 K, o jejichž úhradu bude požádán zemský úřad.

Shrnutí a očekávání

Tak tedy končil rok, ve kterém nám svítla první naděje na osvobození. Radostně očekával každý občan rok nový, ve kterém již jistě ukončeno bude naše utrpení. Vše, co se nyní dělo, ukazovalo, že úplná německá porážka se blíží mílovými kroky. Tím hůř bylo „naším“ Němcům v zabraných Sudetech. To jsme mohli dobře pozorovat v sousedních německých obcích. Ti, kteří si tak zpupně vedli proti nám v dobách pro nás tak pokořujících, chvěli se nyní strachem, co se s nimi stane, neboť již nikdo z nich nevěřil, že Hitler válku vyhraje. Se strachem, a to oprávněným, hleděli vstříc temné budoucnosti, která se jim jevila v barvách nejčernějších. Jejich tušení je neklamalo. A nyní tedy nadcházel slavný rok 1945.

1945

Uprchlíci

Brzy po Novém roce byli naši občané překvapeni zvláštními návštěvami. Byli to Němci vystěhovalci ze Slezska a východního Pruska, kteří prchali opouštějíce své domovy před blížící se Rudou armádou. Byla to podivná podívaná na dlouhé řady vozů a různých jiných vozidel například staromódních kočárů, landaurů a bryček naložených peřinami, ranci šatstva, prádla a různým domácím nářadím, tažených koňmi. Jeli zvolna jako o pohřbu. „Národní hosté“ říkali jim Němci.

Ubytování uprchlíků

Jenže tito „hosté“ záhy omrzeli zejména naše občany. A těchto dlouhých řad povozů s prchajícími Němci stále přibývalo. Byli ubytováni, kde se dalo. Nejvíce byla jimi naplněna škola. Byly tam ponejvíce ženy s dětmi. Byl to první transport, který k nám přijel, a to 11. února. Těchto uprchlíků bylo 317.

Nemoci

Rovněž sokolovna byla jimi naplněna, a když pak ani ta nestačila stále přibývajícím Němcům, tedy i v sálech a hostinských místnostech byli umístěni. Leželi na zemi na slámě, a ježto nebil právě příliš čistotní, brzy se i nemoce u nich zahnízdily. Zejména úplavice řádila mezi nimi, takže jich několik zde v Kněževsi zemřelo na tuto nakažlivou nemoc.

Nedostatek místa

Ale dlouhých řad vozů s „národními“ hosty stále přibývalo, a tak byli dirigováni zas dál do jiných obcí, ale tam se jich lidé také brzo nabažili, nebo jich tam také měli již plno a tak je posílali dál nebo zpět, a tak se některý ten transport objevil dvakrát i třikrát v obci. Mnohdy přijeli jen na noc a to byli rozděleni po statcích.

Omezení výuky

Za takových panujících poměrů bylo vyučování školáků velmi ztíženo. Děti docházely do některých hostinců a tam byly vyučovány nebo jim dávány domácí úkoly. Tak se vyučovalo v hostincích u Vágnerů, Černých, Horáků a Posledníků. Jenže zatím i

hostince byly zaplněny dalšími transporty prchajících Němců a tak vůbec vyučování zcela ustalo.

Těmto prchajícím Němcům bylo slibováno, že dostanou statky v Protektorátu, a tak tito lidé si již vyhlíželi u nás statky, které si prý po válce zaberou. Jak naivní byli tito lidé, viděti z toho, že s sebou vozili i kopáče, lopaty a rýče a podobné drobné nářadí. Snad mysleli, že ve statcích, které si zaberou, takového nářadí není.

Zatím ale bylo znáti na všech stranách, jak se německá nadvláda všade hroutí i přes všechna ta přísná nařízení. Nejdříve to bylo znáti v dopravě. Do Kněževse dojíždělo denně nákladní auto z kačické mlékárny, aby odvezlo odevzdané mléko. Zatím však se nedostával benzin a tak musela být auta předělána na pohon dřevoplynem. Ale po čase se vozy velmi opotřebovaly, a že nebylo náhradních součástí ani pneumatik, přestaly jezdit nadobro. Mléko pak muselo býti dováženo na nádraží a drahou pak do Kačic.

Sliby

Doprava se hroutí